

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (34)

спецвипуск до

Всеукраїнського фестивалю науки

*«Наукові виміри освітнього середовища сучасних
коледжів»*

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (34)

Свідцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 18 травня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 2(34). – 148с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

МАРЦЕНЮК О.Г., РУДА Т.В.

Видавнича діяльність Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»5

П Е Д А Г О Г І К А О С О Б И С Т О С Т І У В И М І Р А Х П Е Д А Г О Г І Ч Н О Ї М А Й С Т Е Р Н О С Т І

БАРЩЕВСЬКА І.В

Особливості діагностики та педагогічного супроводу дітей із синдромом Аспергера....11

УКРАЇНЕЦЬ І. М.

Гурткова робота як складова частина науково-дослідницької роботи студентів13

НЕНЧИНСЬКА Л.В., ТУРЛЮК С.В.

А на вечорницях дівки-чарівниці. Потоковий виховний захід «Андріївські вечорниці на сучасний лад»16

МАЗУР Т.А.

Виховна година на тему: «Традиції чаювання в різних країнах світу».....22

ОМЕЛЯНЧИК Т.Г., НЕНЧИНСЬКА Л.В.,

Художнє розв'язання Остапом Вишнею одвічних проблем людини та природи, людини та пам'яті, людини та вічності буття, людини та землі, на якій вона живе29

РОМАНУХА Ю.В

Калейдоскоп виховної роботи34

О С В І Т Н І І Н Н О В А Ц І Ї : П Е Д А Г О Г І К А , П С И Х О Л О Г І Я , М Е Т О Д И К А В И К Л А Д А Н Н Я

БЕРЕЗІЙ ІННА

Сучасний вихователь-методист закладу дошкільної освіти38

ВЕГЕРУК ІРИНА

Методика формування іншомовної лексичної компетентності учнів41

ГОРЕЦЬКА ДІАНА, ГРИГОРЯН АЛІНА

Сучасні підходи до формування естетичної компетентності молодших школярів на уроках музичного мистецтва.....46

ЗАТКОВСЬКА МАРІЯ

Проблема організації естетично-творчої діяльності школярів50

ІЩУК ОКСАНА

Особливості організації діагностики потенційно обдарованих дітей55

КУПРЯШОВА ТАЇСІЯ

Використання інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови60

ЛАУТА ЛЮДМИЛА

Засоби досягнення результативності у навчанні англійській мові63

ЛЕЛЕКА АНАСТАСІЯ

Використання різних видів наочності в процесі формування мовної компетентності учнів.....67

МАРТИНЮК ОЛЬГА

Діагностика мотиваційного компоненту навчальної діяльності молодших школярів71

МЕЛЬНИК АНАСТАСІЯ

Розвиток образного мислення школярів засобами музичного мистецтва76

ПАВЛОВА ОЛЕКСАНДРА

Психолого-педагогічні особливості взаємодії вчителів та батьків з дітьми підліткового віку81

РИЖУК ГАННА

Формування екологічної свідомості дошкільників засобами природи за В.О. Сухомлинським85

СЛИВА АННА

Використання інформаційно-комунікативних технологій для формування екологічної культури здобувачів дошкільної освіти засобами народної педагогіки89

КНИШ ОЛЬГА

Диференційований підхід у навчанні93

ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ

Комплекс вправ для формування іншомовної монологічної компетентності учнів95

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

Методика використання інтерактивної дошки «Smart Board» на уроках англійської мови100

ХОМЕНКО СВІТЛАНА

Формування мовленнєвих компетентностей дітей дошкільного віку в процесі ознайомлення з українськими прислів'ями та приказками103

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

НЕНЧИНСЬКА ТЕТЯНА, ДУДКЕВИЧ ІВАН

Міжмовні омоніми108

ЗАБЛОЦЬКА АНЖЕЛІКА

Extension in Lexis of Modern English111

ЗАРІЧАНСЬКА ОЛЬГА, КИРИЛОВСЬКА ЛЕНА

Місце іншомовних запозичень в словниковому складі англійської мови114

МАРТИНЮК ЮЛІЯ

American English in Belles-Lettres119

МІХАЙЛОВА ДІМІТРІЙКА, ТРОФІМЧУК ЄЛІЗАВЕТА

Скорочення у сучасних англомовних ЗМІ: особливості їх використання у пресі та труднощі їх перекладу123

РЕМЕНЯК СОФІЯ, КУЛИК АНЖЕЛІКА

Варваризми в сучасній українській мові127

БАЛИК ТЕТЯНА

Providing Feedback at the English Lesson133

ДУБРОВІНА ОЛЬГА

Indian English and the Linguistic Situation in India136

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

English as the Language of International Communication139

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

creatively in an authentic and real way [4, p.124].

Conclusion. One of the best ways to provide situational feedback is storytelling. Storytelling activities are a great way to allow pupils to express themselves freely and creatively in an authentic and life like way. Stories can be a very versatile and powerful teaching tools. Stories are

fun and motivational. They allow pupils to be creative and imaginative. Storytelling gives pupils a chance to practice oral fluency and extended discourse. Stories introduce language in a comprehensible and meaningful way. Listening in the situational interaction can develop important skills such as prediction, guessing, hypothesizing, and message decoding.

REFERENCES

1. Ellis G. and Brewster J. (1991). The Storytelling Handbook for Primary Teachers, 212 p. Harmondsworth: Penguin.
2. Kelly Phillips. 4 ways to get honest Feedback from your elementary students. [Electronic resource] / Mode of access to the resource: <https://theartofeducation.edu/2017/07/17/3-ways-get-honest-feedback-elementary-students/>
3. Lynch, Tony. (2001). Communication in the language classroom. - XVI, 174 p.: fig. - Oxford; New York.
4. Wright A. (1997). Storytelling with Children, 222 p.: Oxford University Press.

*Стаття надійшла до редакції
23.05.20*

INDIAN ENGLISH AND THE LINGUISTIC SITUATION IN INDIA

УДК 811.111(540)

ДУБРОВІНА ОЛЬГА,

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: МИХАЛЬЧУК О.М.,

викладач кафедри германської філології

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Introduction. The rapid spread of English as a language of communication has no doubt stimulated debate about the status of English in its varieties, which are commonly called World Englishes. This term is usually used to denote varieties of English (standard, dialect, national, regional, creole, hybrid, “broken”, etc.) spoken throughout the world. English is widely studied and spoken in virtually every Asian nation. Indian English comprises several dialects or varieties of English spoken primarily in the Indian subcontinent.

The topicality of the problem is determined by the extreme importance of the English language in the contemporary society and its growing use throughout the world. Varieties of English have attracted scholars from many different linguistic subdisciplines (D. Crystal, D. Graddol, C. M. Millward, M. Hayes, P. Seargeant, J. Swann, P. Trudgill, J. Hannah, and others).

The aim of the research is to overview the linguistic situation in India and to explore the

peculiarities of the variety of English used in this country.

Main part. There are twenty-two official languages in India, and English is one of them, with about one hundred million speakers. English is the most important language for national, political, and commercial communication.

Anglo-Indian community numbering fewer than half a million speakers of Indian English use it as a second or third language, after their indigenous Indian languages such as Assamese, Oriya, Urdu, Gujarati, Punjabi, Hindi, Sindhi, Pushto, Bengali, Balochi, Kannada, Telugu, Marathi, Tamil, and Malayalam. Hindi is the most widely spoken language and the primary tongue of 43 percent of the people.

Many of the numerous native languages of India are Indo-European, descendants of the Sanskrit spoken by the Aryan tribes who invaded northern India from the northwest in the second millennium B.C. and merged with the earlier inhabitants. India was subsequently invaded by the Arabs in the eighth century A.D., controlled by Turkish Muslims in the twelfth century, and ruled by Mogul emperors from the sixteenth to the nineteenth centuries. Portugal became the first significant European influence in India when Vasco da Gama established trading posts there at the beginning of the sixteenth century. The Dutch and the French followed, but the English, operating as the East India Company, were successful in getting sole control of most of India during the seventeenth century. In 1947, Britain partitioned India into the dominions of India and Pakistan, and India became a self-governing member of the Commonwealth. In 1950, India became a republic.

Missionaries were the first English teachers in India. Beginning in 1614, mission schools continued to teach English, at least sporadically, until independence.

In the mid-nineteenth century, the British promulgated an official policy of training natives in English and established a number of universities. Hindi is the official language of the nation and the native language of about a third of the population; English is the “associate official” language. English is taught as a second language all over India; about 20 percent of the newspapers are in English. One estimate is that about 40 percent of the population use English to some extent. As in all areas where English is widely used as a second language, English proficiency in India can be classified roughly as high, intermediate, and low, with regional variations superimposed on these levels. British English speakers speak derogatively of Indian English as “Babu English” or of the Anglo-Indian accent as the “chee-chee accent.” Babu English and the chee-chee accent are the often caricatured flowery language of some moderately educated people who are less proficient in formal English than they realize. The Indians themselves are aware of this, but they have been unable to agree whether the standard for Indian English should remain British English or whether a separate Indian Standard should be established that would openly accept widely used Indianisms [1, p. 394].

The pronunciation of Indian English varies quite considerably depending on the speaker’s native language as well as on his or her educational background and degree of exposure to native English. The most striking difference between RP and Indian English is in sentence intonation and rhythm, Indian English being syllable-timed rather than stress-timed. Further, instead of stress, Indian English usually has a falling or a low-rising pitch on the “stressed” syllable, with a rise in pitch on the following syllable. This produces a sing-song effect so much like South Welsh that Indian English is even sometimes called “Bombay Welsh.” Suffixes, weak function words like to and of, and

auxiliary verbs may be stressed. Incorrect word stresses are common, though idiosyncratic (for instance, *necéssary*, *miníster*).

In respect of morphology and syntax, Indian English shares with other nonnative varieties of English the tendency to make mass nouns into count nouns, e.g. *The street is filled with litters*, nonnative use of *yes* and *no* in answering negative questions, and an undifferentiated tag question *isn't it* (e.g. *You are coming tomorrow, isn't it?*). Also typical of nonnative English are unidiomatic but not necessarily incorrect use of prepositions (e.g. *I want to get down from the bus*), improper inversion after interrogative words (e.g. *I wonder who is she*), and unidiomatic verbal constructions (e.g. *When he will come, he will talk to you*).

More specifically characteristic of Indian English is the improper placement of the pronoun *there* (e.g. *You know good reasons are there*). Indian English also makes extensive use of compounding where native varieties would use an *of*-phrase (e.g. *bread-loaf*, *key-bunch*).

As concerns lexicon, not surprisingly, Indian English has many borrowings from native languages, such as *durzi* 'tailor', *swadeshi* 'native', and *sahib* 'sir' [1, p. 396].

One distinctive characteristic of Indian English is that there is substantial lexical borrowing from Indian languages into English. Some frequently encountered words include the following:

Indian English	British English
crore	ten million
lakh	one hundred thousand
dhabī	washerman
durzi	tailor
hartal	a strike used as a political
sahib	gesture
swadeshi	sir, master
	indigenous, native, home-grown

Other vocabulary differences between British English and Indian English are due to extension or alteration of meaning of British English words, retention of archaic forms or innovations, for example: *almirah* – a chest of drawers (from Portuguese);

as such – consequently, therefore; *backside* – behind, in back of; *biodata* – curriculum vitae; *co-brother* – wife's sister's husband; *cousin-sister* – female cousin; *to half-fry* – to fry (an egg) on one side; *hotel* – restaurant, café, etc. [3, p. 137].

Hybrid Indianisms, or compounds of which one part is English and the other from a native language, include police *jamadar* (rank corresponding to lieutenant), *kumkum mark* (the Hindu mark on the forehead), and *punkah-boy* (operator of a fan). Among the new words formed by compounding preexisting English words are *betel-bag* and *saucer-lamp*.

Perhaps no nonnative variety of English is better known for its predilection for elegant or pompous words and constructions, for hyperbole, and for mixed or ludicrous metaphors than is Indian English. A friend will be *of tender years* rather than young; one feels *melancholy* rather than sad. An illustration of Indian English hyperbole is *I am bubbling with zeal and enthusiasm to serve as a research assistant*.

Conclusion. Having analyzed the linguistic peculiarities of Indian English, we can conclude that the pronunciation of Indian English is greatly influenced by local languages and thus varies in different parts of the country. Grammatically, Indian English shares with other nonnative varieties of English the tendency to make mass nouns into count nouns, nonnative use of *yes* and *no* in answering negative questions, and an undifferentiated tag question *isn't it*. Indian English has many borrowings from native languages; besides, there is substantial lexical borrowing from Indian

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

languages into English. Indian English abounds in hybrid Indianisms – compounds of which one part is English and the other from a native language; it tends to employ elegant or pompous words and constructions, for hyperbole, and for mixed or ludicrous metaphors.

REFERENCES

1. Crystal, D. English as a Global Language / D. Crystal. – Cambridge University Press, 2003. – 229 p.
2. Millward C. M. A Biography of the English Language / C. M. Millward, M. Hayes. – Boston : Wadsworth, 2011. – 499 p.
3. Seargeant P. English in the World : History, Diversity, Change / P. Seargeant, J. Swann. – New York : Routledge Taylor & Francis Group, 2012. – 389 p.
4. Trudgill P. International English / P. Trudgill, J. Hannah. – London – New York : Routledge Taylor & Francis Group, 2013. – 165 p.

*Стаття надійшла до редакції
17.05.20*

ENGLISH AS THE LANGUAGE OF INTERNATIONAL COMMUNICATION

УДК 811.111(100)

ФЕЄР ВІТАЛІЯ,

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: МИХАЛЬЧУК О.М.,

викладач кафедри германської філології

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Introduction. Britain's colonial expansion established the pre-conditions for the global use of English, taking the language from its island birthplace to settlements around the world. The English language has grown up in contact with many others, making a hybrid language which can rapidly evolve to meet new cultural and communicative needs. English is found on every continent. It has major speech communities in over seventy countries. It is the language of the Internet, air-traffic control, international travel, international business, and of science. English is remarkable for its diversity, its propensity to change and be changed. This has resulted in a variety of forms of English. The global spread of English and its rise as the language of international communication has been

extensively studied by D. Crystal, D. Graddol, J. Jenkins, E.W. Schneider, B. Kachru, Y. Kachru, T. McArthur and other scholars.

The purpose of this article is to explore English as the language of international communication and to analyze the reasons and consequences of its global spread.

To live in today's fast-moving competitive world it is absolutely necessary to know and be able to do a lot of things. Knowledge of a foreign language is one of them. About one hundred years ago many educated people learned and spoke French when they met people from other countries. Today most people speak English when they meet foreigners. Modern English, sometimes described as the first global lingua franca [1, p. 65], is the dominant language or in